

Beroep, op 24 juli 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak C-272/02)

(2002/C 219/15)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 juli 2002 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Lyal als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

1. nietig te verklaren verordening (EG) nr. 792/2002 ⁽¹⁾ van de Raad van 7 mei 2002 tot tijdelijke wijziging van verordening (EEG) nr. 218/92 ⁽²⁾ betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de indirecte belastingen (BTW) wat betreft aanvullende maatregelen inzake elektronische handel;
2. de gevolgen van de nietig verklaarde verordening te handhaven tot het Europees Parlement en de Raad, op basis van de passende rechtsgrondslag, een nieuwe regeling zullen hebben vastgesteld;
3. de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt dat verordening (EG) nr. 792/2002 van de Raad is vastgesteld op basis van een onjuiste rechtsgrondslag, in strijd met de prerogatieven van het Europees Parlement.

Volgens de Commissie is de uitdrukking „fiscale bepalingen” in artikel 95, lid 2, EG aldus te begrijpen dat zij regels omvat inzake belastingplichtigen, belastbare feiten, belastinggrondslag, tarieven en vrijstellingen, samen met gedetailleerde voorschriften inzake vaststelling van het belastingbedrag en uitvoering. Deze redenering geldt volgens de Commissie evenwel niet voor onderlinge bijstand in belastingaangelegenheden. Maatregelen inzake samenwerking, verificatie en informatie, die ertoe strekken de grenzen op te heffen zonder af te doen aan de materiële belastingregels van de lidstaten, hebben geen gevolgen voor de belastingbevoegdheid van de lidstaten. Voor dergelijke maatregelen kan dus niet de rechtvaardiging gelden die is gegeven om „fiscale bepalingen” uit te sluiten van de afwijking als bedoeld in artikel 95, lid 1, EG, bij ontbreken van enige weerslag voor het recht en de bevoegdheid van de lidstaat om zijn belastingstelsel naar goeddunken te organiseren.

De Commissie plaatst zich op het standpunt, dat de betrokken wettelijke regeling ertoe strekt de interne markt te voltooien, en dat zij geen regeling behelst inzake de harmonisatie van belastingvoorschriften. De juiste rechtsgrondslag is dus artikel 95 EG en niet artikel 93.

⁽¹⁾ PB L 128 van 15.5.2002, blz. 1.

⁽²⁾ van 27 januari 1992 (PB L 24 van 1.2.1992, blz. 1).

Beroep, op 24 juli 2002 ingesteld door Europees Parlement tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak C-273/02)

(2002/C 219/16)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 juli 2002 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie door Europees Parlement, vertegenwoordigd door Ch. Pennera en A. Neergaard, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Het Europees Parlement concludeert dat het het Hof behage:

1. nietig te verklaren verordening (EG) nr. 792/2002 van de Raad van 7 mei 2002 tot tijdelijke wijziging van verordening (EEG) nr. 218/92 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de indirecte belastingen (BTW) wat betreft aanvullende maatregelen inzake elektronische handel ⁽¹⁾;
2. de gevolgen van de nietig verklaarde verordening te handhaven tot het Europees Parlement en de Raad, op basis van de passende rechtsgrondslag, een nieuwe regeling zullen hebben vastgesteld;
3. verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Schending van wezenlijke vormvoorschriften en schending van het EG-Verdrag: de bestreden verordening had moeten worden gebaseerd op artikel 95 EG. Blijkens de bewoordingen van artikel 93 EG, „harmonisatie van de wetgevingen inzake de omzetbelasting”, geldt deze bepaling voor het materiële belastingrecht. De artikelen 93 en 95, lid 2, EG moeten als *lex specialis* beperkend worden uitgelegd. De maatregelen inzake administratieve samenwerking hebben geen enkel gevolg voor het materiële belastingrecht, welke materie tot de bevoegdheidssfeer van de lidstaten behoort. Zoals uitdrukkelijk blijkt

uit het opschrift van de bestreden verordening, betreft zij uitsluitend de administratieve samenwerking op het gebied van de indirecte belastingen (BTW) op de interne markt, en niet de eigenlijke BTW-regeling.

(¹) PB L 128 van 15.5.2002, blz. 1.

Beroep, op 29 juli 2002 ingesteld door Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-276/02)

(2002/C 219/17)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 29 juli 2002 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Koninkrijk Spanje, vertegenwoordigd door Santiago Ortiz Vaamonde, Abogado del Estado, domicilie gekozen hebbende ter Spaanse ambassade, 4-6 Boulevard E. Servais, Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 14 mei 2002, waarbij wordt verklaard dat het onbetaald blijven van belastingen en socialezekerheidsbijdragen door GEA (Grupo de Empresas Álvarez) een met de gemeenschappelijke markt onverenigbare steunmaatregel van de staat vormt, en
- de verwerende instelling te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het gaat enkel om de liquidatie van een onderneming in moeilijkheden, voorafgegaan door een door de rechter toegekende en geleide, algemene procedure van surséance van betaling, waardoor schuldeisers en schuldenaar akkoorden kunnen sluiten, die het herstel van de onderneming en de betaling van een deel van haar schulden met grotere zekerheid mogelijk maken dan in geval van een rechtstreekse liquidatie. De concurrenten die een klacht hebben ingediend, kunnen vanzelfsprekend dezelfde procedure van surséance van betaling aanvragen en verkrijgen, indien zij in de toestand kwamen te verkeren dat zij hebben opgehouden te betalen. De Commissie heeft derhalve niet aangetoond, dat er sprake is van onder artikel 87 EG vallende steunmaatregelen van de staat.

Beroep, op 30 juli 2002 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen de Franse Republiek

(Zaak C-280/02)

(2002/C 219/18)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 30 juli 2002 beroep tegen de Franse Republiek ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Nolin als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek de krachtens artikel 5, leden 1 en 2, en bijlage II bij richtlijn 91/271/EEG (¹) op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, doordat zij heeft verzuimd bepaalde kwetsbare gebieden die onderhevig zijn aan eutrofiëring in de bekkens Seine-Normandie, Loire-Bretagne, Artois-Picardie en Rhône-Méditerranée-Corse aan te wijzen en bepaalde lozingen van stedelijk afvalwater van agglomeraties met meer dan 10 000 inwoners in kwetsbare gebieden dan wel gebieden die als zodanig hadden moeten worden aangewezen, aan een strengere behandeling te onderwerpen;
- de Franse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

- Onvolledige aanwijzing van kwetsbare gebieden: de Franse autoriteiten hebben ten onrechte enkel die watermassa's aangewezen waarvan zij de eutrofiëring bewezen achten; aldus nemen zij niet de verplichting in acht om overeenkomstig bijlage II bij de richtlijn ook die watermassa's als kwetsbare gebieden aan te wijzen die „in de nabije toekomst eutroof kunnen worden indien geen beschermende maatregelen worden genomen”. Om deze reden ofwel omdat de eutrofiëring reeds had moeten worden geconstateerd, is de Commissie van mening dat de Franse Republiek in strijd met de krachtens artikel 5, lid 1, en bijlage II bij de richtlijn op haar rustende verplichtingen heeft nagelaten aan te wijzen:
 - in Seine-Normandie: de baai van de Seine, de Seine en haar zijrivieren stroomafwaarts van de samenvloeiing met de Andelle;
 - in Loire-Bretagne: de ankerplaats van Lorient, het estuarium van de Elorn, de baai van Douarnenez, de baai van Concarneau, de golf van Morbihan, de baai van Vilaine en de Sèvre-Niortaise;